

עושין פסין פרק שני עירובין

י"א

תורה אור

1. לך דמיה תהלה אלהים בציון וְלֶךְ יִשְׁלַם דְּרָהּ. תהלים ס"ב עברי בעמק הבקא מעין ושיתוהו גם ברבות יעשה מורה.
2. תהלים פ"ד וְיִצְאֶנּוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי בִּי וְהוֹלַעְתֶּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁשׁ לֹא תִבְדָּה וְהָיוּ דְרָאוּן לִבְךָ בְּשֵׁר:
3. ישיהו' ס"ו כ"ד כפול דרמונו קרקטר מבעד לצמחת:
4. שיר השירים י"ז ה' ה' המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי' ויקרא כ"ב ג' כי אני יי' המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי' ויהיה קדשים כי קדוש אני ויקרא י"א מה ויירד הם וכל אשר לחם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל:
5. במדבר ט"ז ג' ויקרא קראתי מורה לי אל יי' ויעני מבטן שאול שועתי שמתת קולי: יונה ב ג' וסלעו מגורו יעבוד ויהיו מבט שריו נאם יי' אשר אור לו בציון ותגור לו בירושלם:
6. ישיהו' ט"א ט"ז וְהִסְפֵּר בְּקִבְרֵי חֲסִדָּיךָ אֲמוֹנְתְךָ פְּאֻדְיֶיךָ. תהלים פ"ב כ"ב כי לא תעוב בפשי לשאל ללא תתן חסידך לראות שחת:
7. תהלים ט"ז ישיבי חשך וצלקות אסירי עני וברלי:
8. כי ערוך גיהנם אין חורין בתשובה ברשעי אומות העולם הוא שלשה פתחים יש לגיהנם כ"י מתי' וביניהן כמלא שתי רבקות. פי משלשן עגלי מרבק. של שלש בקי דבי רבי מאיר. ו' יהודי אומה של ארבע ארבע בקי. תנא רבקה נכנסת ורביקה יוצאה. ת"ר כמה ראשה ורובה של פרה אמתים. וכמה עוביה של פרה אמה ועני שליש אמה

1. לך דמיה תהלה אלהים בציון וְלֶךְ יִשְׁלַם דְּרָהּ. תהלים ס"ב עברי בעמק הבקא מעין ושיתוהו גם ברבות יעשה מורה.

2. תהלים פ"ד וְיִצְאֶנּוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי בִּי וְהוֹלַעְתֶּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁשׁ לֹא תִבְדָּה וְהָיוּ דְרָאוּן לִבְךָ בְּשֵׁר:

3. ישיהו' ס"ו כ"ד כפול דרמונו קרקטר מבעד לצמחת:

4. שיר השירים י"ז ה' ה' המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי' ויקרא כ"ב ג' כי אני יי' המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי' ויהיה קדשים כי קדוש אני ויקרא י"א מה ויירד הם וכל אשר לחם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל:

5. במדבר ט"ז ג' ויקרא קראתי מורה לי אל יי' ויעני מבטן שאול שועתי שמתת קולי: יונה ב ג' וסלעו מגורו יעבוד ויהיו מבט שריו נאם יי' אשר אור לו בציון ותגור לו בירושלם:

6. ישיהו' ט"א ט"ז וְהִסְפֵּר בְּקִבְרֵי חֲסִדָּיךָ אֲמוֹנְתְךָ פְּאֻדְיֶיךָ. תהלים פ"ב כ"ב כי לא תעוב בפשי לשאל ללא תתן חסידך לראות שחת:

7. תהלים ט"ז ישיבי חשך וצלקות אסירי עני וברלי:

8. כי ערוך גיהנם אין חורין בתשובה ברשעי אומות העולם הוא שלשה פתחים יש לגיהנם כ"י מתי' וביניהן כמלא שתי רבקות. פי משלשן עגלי מרבק. של שלש בקי דבי רבי מאיר. ו' יהודי אומה של ארבע ארבע בקי. תנא רבקה נכנסת ורביקה יוצאה. ת"ר כמה ראשה ורובה של פרה אמתים. וכמה עוביה של פרה אמה ועני שליש אמה

[פושעי ישראל אין אור שולטת בהן ק"ו ממוכה הורב. מימה דנמס' תגינה (דף כ"ז). עניד ק"ו מסלמנדל דתלמודי חכמים אין אור שולטת בהן מק"ו ו"ל דפושעי ישראל פניהם משחירי' ואלו תלמודי חכמי' כלל וכלל לאן: בר מבא וכו' י. לא שיק למחשבה דזהוה (ב"מ דף נ"ח): גבי שלשה יורדין לגיהנם ואינן עולין דזה עולם כשקציל דינו והא דלא חשיב חס' פושעי ישראל גנופן והלדוקין כו' י. לאין עולין לפי ששניים צרייתה' ו' ואלע"ג דמלצין פני חזירו חשיב ליה ומני ליה צמס' אצות מ"מ אשמעינן דמכנה שס הוא מלצין אע"ג דדש ציה צמתינה:]

ד"למא היינו דירוששים. דלמתיב (ישעיהו ט"ו) גילג' צן הס וגו' ירושלים ולא גרסינן היינו דמדבר: באר שחת בדכתיב כי לא תעווב נפשי שאול לא תתן חסידך לראות שחת. ויהינן צלל שחת] ומהאי קרא הוה מני לאמרי דשמו שול והא דלא מיימי קרא י. ואתה אלהים מוריס לנאר שחת להאי קרא בקבר כתיב כלמוכס סיפא דקרא אנשי דמים ומרמה לא יחזו ימינה: וצלמות דכתיב יושבי חשך צמליס כתיב גני י. ארבעה לריכין להודות ונראה כספרים דגרסי צנרס אלך ולא אשז אל ארץ חשך וללמות (אויב י.) מימית גרס דתחתיב כתיב ציחוקאל (י"א) כשהרעה הקב"ה שכל הגוים יורדים לגיהנם כתיב שס אל ארץ תחתיב:]

והאיכא תפתה. מימה דלא חשיב עלוקה ור"ת מפרש דעלוקה שס חכס כמו לאמיאל והא דמוקי ליה צמספת עבודה זרה (דף ט"ז). צגינסס היינו משום דלמתיב צמתיב שאלו ועורל רחס ומיזה דמתיב דצפסיקתא לא חשיב להס צמסות שלמה וגס בג' דצרי' (ט) וד' דצריס (א) הכמוציס צלומה ספר לא חשיב עלוקה ואלע"ג דלא חשיב נמי יקא היינו משום דשמא' הו' כללל אגור והפיית (ט) נמי יקדו צגינסס צולת' אין לזר חלף הוא. משמע דצין סהרה' לאו היינו צלל ודלא כפ"ה שפי' צי' יוססין (קדושין דף ע"ג). גני צין סהרות הכי הוה כגולה יוססין וצפסיקין (דף ע"ג). נמי אמרי' צלל נמי מוקף לה פרת מחד גיסא ודגלת מחד גיסא:

שהן עושין פסין פרק שני עירובין

למעטי כרס. ויהנו שכיניה וצנח הוא לה שזכרת לטובה: חכה. עץ שפותח פיו שלא יכול לדבר: קר דומיה. הכל שותקין כנגדך: שדומה עליו כו'. נוחין לו יסורין שמתקבלן מהאבה: ולך ישולם נדר. אומה דומיה שהוא דומה (י) ציפורין דומה לו כשילוס נדר: מעין ישיתופו. כמעין של שתימן נקב צבצין המוצח שניסוך היין של ספליס יורד לתוכו כל השנה כדלמרי' כלולב וערצה (סוכה מט.). פושעי' צי. עדיין ואפי' צעעת תולעתס ואסס: דא"כ. דהא דר"ל צפושעי ישראל מוקי לה להאי קרא דכתיב ואסס לא תכנה קיסא דידיה אדידיה: ולא כמשק' אינו מוכרו שהוא יהודי דמשכה עולתו דומה לו כמי שאינו ניומול: הנוולא והמעלה. המוולא אתסס מלרץ מלרים (ויקרא כ"ב) וכן המעלה אתסס מלרץ מלרים (שם י"ב): דפשעי' צמייהס: מצנן שאלו. יונה צן אמתי קאמר ליה: דצדי רצן יוחנן צן וכו'. צמייהס שנסדרה צבית מדרשו ענין חוספתס קיסר ר' חייא ור' אשעיה: יוני. דקלס: צרין. ללולב: טייט סיון. הוא רפס לטובה צו וצנע"ו פ"ק וסמס טייט היינו שראוי לצנין: שחת וצאר שחת חלא מילתא היא: על עסקי י. הנס. עריות: פפסה. גיהנס דכתיב דזהוה קרא מדוכמה אס ועליס הרבה: ציט שאן פיסחו. פסירתימי מתוקין מכל ארץ ישראל: משפחה צפירות ענבר ימינא. משפחה צפירות של ענר הנער פרת צדרומו: רבקה נכנסת ורבקה יולאת. ולא פרה נכנסת ופרה יולאת דא"כ לא הוו להו קשורות: כמה ראשה ורובה של פרה. שנתנו חכמים שיעור להרחקת פסין מן הצור שיהו רמוקין כדי ראשה ורובה דמתנן צמתי' (י"ז):

שהן עושין פסין פרק שני עירובין

עושין פסין פרק שני עירובין

1. (א) צמס' צפושעי אומות העולם. וצמס' יוסף יצ"ב: עע"נ, (ב) מתיבה ס. ע"ש, (ג) קמסדיין ת. וצ"נ, (ד) נפי' ולא יוכר הצבית ולבקב צהיכלו מניוס ולצסקר צהיכלי' (מהל' ט) ערוך ערך צסקר, (ה) ציל' ק"א, (ו) (סוכה לב' ע"ט), (ז) ציל' כתיבהס, (ח) (צמ"י צמ"י), (ט) צמס' א. דומס, (י) צמס' א. שמתס, (יא) צמס' א. על סויה, (יב) צמס' א. גנופן והמינן והמסקין, (יג) צמס' א. מ, (יד) (מהל' ט) צמס' א. (ט) (צמס' א. מ, ט) (שבת מט"ה).

הנהרות הב"ח
(א) גנ' על עסקי חנם: (ב) רות' ד"ה והא חלא וכי וגס בג' דצרי' י"ב כלומר מצמיה של ג' דצריס: (א) בא"ה ורבע צבית שבתות שמה הכמוצין צלומה ספר:

גלוין הש"ס
רש"י סד"ה ולא מבשקר אינו כבירה. וכן לא כשקויה צימות דף קי וצ"ל שם ב"ה על קבלת הגב עריות כל"ל וכדלמא צימא פקק יו"ה נאלל צמליס חסס ו' עריות מהרש"ט:

לעזי רש"י
פ"ק. ב"ח.

מוסף רש"י
כעובי דינו זהב. דבר מונע, לא חקר הכנה דעשה צו נס (תהינן כ"ז). שתי תמורות. עני דקלס (סוכה ב"ב). בני בן הגוים. סמוך ליושלים (ש"ס).

רבינו חננאל
עוברי בעמק הבקא וגו'. עוברי אילו בני אדם שעוברין על רצונו של מקום. בעמק, שפעמיקין להם גיהנם שעה אחת. ואחי אבתום ומציל להו לבר מהבא על הגוייה דמשכא עורלתיה, כד"ל דאמר אין אור שולטת בפושעי ישראל קל ותורמו ממוכה הוה. ורשעים אפילו הוה פתח גיהנם אין חורין בתשובה ברשעי אומות העולם הוא שלשה פתחים יש לגיהנם כ"י מתי' וביניהן כמלא שתי רבקות. פי משלשן עגלי מרבק. של שלש בקי דבי רבי מאיר. ו' יהודי אומה של ארבע ארבע בקי. תנא רבקה נכנסת ורביקה יוצאה. ת"ר כמה ראשה ורובה של פרה אמתים. וכמה עוביה של פרה אמה ועני שליש אמה